
ПРАВЕДНИКИ

Якубенко Марія Кононівна (1885-1958)

Сікоренко Ольга Андріївна (1925)

Якубенко Тетяна Михайлівна

Якубенко Андрій Михайлович (1881-1955)

Коновальчук Ольга Юхимівна (1921-1998)

Малюченко Євдокія Іполитівна (1904-1987)

ВРЯТОВАНА

Лисенко (Якубенко) Світлана Андріївна (1938)

Перед війною Світланці було три роки. Її батько, Якубенко Андрій Андрійович, пішов на фронт, а мати, Синицька Олена Давидівна, померла 1940 року. Світланка залишилася з бабусею по матері – Зосою Синицькою.

29 вересня вона з онукою пішла на Сирець, на місце збору євреїв. Інша бабуся, по батьківській лінії, Марія Кононівна Якубенко та її сусідка Ольга Коновальчук забрали у Синицької дитину.

Дівчинку ховали в будинку. Коли німці і поліцаї з'являлися у дворі, Марія Кононівна заштовхувала її під ліжко або в шафу. Діти у дворі обзивали дівчинку «жидівкою».

Часто Світланку забирали до себе сусіди Ольга Сікоренко та Ольга Коновальчук. Дівчинка була дуже наляканою. Щоб уберегти дитину, Марія Кононівна з чоловіком Андрієм Михайловичем, Ольгою Коновальчук і Ольгою Сікоренко виїхали до села Борщагівка. Там оселилися у самотньої баби Параски (прізвища її, на жаль, ніхто не пам'ятає). У селі стояли німці, але ніхто не знав, що у Світлани мати – єврейка.

1944 року Світлана з дідусем і бабусею повернулася до Києва. Марія Кононівна торгувала на ринку, онука була з нею. Повернувся з фронту батько Світлани. Він влаштував дівчинку до дитбудинку, де Світланка і виросла. Вона закінчила технікум, вийшла заміж, стала Лисенко, виховала сина і доньку.

Її рятівникам 1998 року присвоєні звання «Праведник Бабиного Яру», а 2006 р. Сікоренко Ольга нагороджена орденом "За заслуги" III ст.

М.К. Якубенко

О.А. Сикоренко

**О.А. Сикоренко
і С.А. Лисенко (Якубенко)**